



## O tvorbě komunálních symbolů obce Kadov

Mgr. Stanislav Mikule

Při tvorbě návrhu znaku a vlajky obce Kadov jsem vycházel s historické pečeti obce z roku 1749. Její vznik je zahalen rouškou tajemství. Některé moravské obce v té době už své pečeti měly, jiné si je musely pořídit teprve například kvůli vzniku rektifikačních akt (moravská obdoba českého Tereziánského katastru). Ke které z těchto dvou skupin Kadov patřil, nevíme. V každém případě před rokem 1749 není existence pečeti doložena. Tak jako mnohé jiné obce, i Kadov po vzniku obecních úřadů v polovině 19. století začal používat nápisová razítka. Na původní znamení z pečeti se v obci zapomnělo.

Heraldici se dnes dělí na dvě skupiny. Ta první pečetní znamení při tvorbě obecních znaků odmítá s tím, že pečetní znamení není a nikdy nebylo znakem, nebylo-li v pečetním poli umístěno i se štítem. Mají pravdu. Zapomínají ale, že jde o nejstarší dochovaný symbol obce, starý přes dvě a půl století.

Kadov má, spolu s dalšími obcemi v lůně Českomoravské vysočiny, své dějiny spojené nejenom s obyvatelstvem římskokatolické víry, ale také s protestanty, kteří byli dlouhá léta od vyhošťujících nařízení v první půli 17. století po toleranční patent Josefa II. nuceni svou víru vyznávat tajně. Dnes už se asi nedozvíme, proč se zástupci obce rozhodli na své pečeti užít právě figuru, zvanou Agnus Dei – Beránek Boží. Svěření se pod ochranu boží, Nejsvětější Trojice, Panny Marie a různých svatých, ať už byli patrony místních farností či kapliček, nebo ne, bylo jedním z častých námětových zdrojů komunální symboliky. V případě beránka božího je zajímavé, že i když se katolíci prezentovali především křížem a protestanti kalichem, tento symbol byl zpravidla respektován všemi křesťany. Figuru velikonočního beránka s vítěznou korouhví, obraz Kristovy oběti a samotného Ježíše, jsem se tak rozhodl ponechat takřka beze změny jako znamení, spojující nejen obě vyznání v dějinách Kadova dominující, ale v dnešní době i všechny občany Kadova, ať už jsou starousedlíky, novousedlíky, nebo zdejšími rodáky, které osud zavál do těch nejrůznějších končin světa. Kolo osudu se však otáčí stále dál. V bohatých kadovských dějinách se nevyhneme životodárné síle vody, jejíž energii Kadovští využívali nejen ve mlýnech, ale i v místních hutích. Proto jsem si dovolil k beránkovi přidat mlýnské kolo.

Některé dnešní obce podlely tendenci četností heraldických figur ve svých znacích co nejuplněji postihnout vše, co je pro ně charakteristické, vše, co bylo v jejich dějinách významné. Občas tak vznikají znaky nepřehledné, přeplněné, což odporuje jednomu ze základních heraldických pravidel, říkájícímu, že znak má být z dálky dobře čitelný. Jsem velmi rád, že představitelé obce Kadov souhlasili s mým návrhem ponechat ve znaku jedinou dominantní heraldickou figuru, doplněnou pouze mlýnským kolem, která je navíc v případě kadovského Agna Dei její součástí.

Zvolené tinktury v případě Agna Dei jsou tradiční. Beránek je už ze své podstaty většinou zobrazován bílý, v heraldice stříbrný. Ke stříbrné tinktuře figury se pojí zlatá tinktura zbroje, proto má beránek zlatá kopýtká i svatozář, která sama o sobě také bývá zlatá. Vítězná korouhev je stříbrná, její žerď podle pravidla o zbroji je opět zlatá. Kříž na stříbrné korouhvi je červený, v barvě Kristovy krve a křesťanské lásky. Mlýnské kolo, o které se beránek opírá, je zlaté a vhodně tak doplňuje základní tinkturu beránka a korouhve. Protože je figura ve štítě v tinktuře kovové, musí být podle heraldických pravidel pole štítu barevné. V heraldice existují čtyři barvy: černá, červená, modrá a zelená. V případě modré a červené barvy by mohlo dojít ke kolizi s jinými existujícími znaky (nepozorný divák by je mohl zaměnit). Zbývala tedy černá a zelená barva, přičemž zelená je tradiční barvou zemědělství a lesů; proto jsem zvolil ji. Zelená odkazuje na krajinu, ve které se Kadov nachází, ale je také barvou naděje. Skrze ni můžeme vyjádřit i my svou naději, že se komunální symboly obce Kadov stanou jednotícím pojtkem mezi všemi zdejšími rodáky a zároveň i symbolem, který bude blízký srdcím těch, kteří se do zdejšího kraje budou vracet trávit čas svého volna.